

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1217/2010

ze dne 14. prosince 2010

o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na některé kategorie dohod o výzkumu a vývoji

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2821/71 ze dne 20. prosince 1971 o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě ⁽¹⁾,

poté, co zveřejnila návrh tohoto nařízení,

po konzultaci Poradního výboru pro restriktivní praktiky a dominantní postavení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EHS) č. 2821/71 zmocňuje Komisi, aby prostřednictvím nařízení použila čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (*) na určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě spadajících do působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy, jejichž předmětem je výzkum a vývoj výrobků, technologií nebo postupů až po stádium průmyslového využití, jakož i využití výsledků, včetně ustanovení o právech duševního vlastnictví.
- (2) Podle ustanovení čl. 179 odst. 2 Smlouvy má Unie podporovat podniky, včetně malých a středních podniků, v jejich činnosti v oblasti výzkumu a technologického rozvoje vysoké úrovně a podporovat jejich snahy o vzájemnou spolupráci. Toto nařízení má usnadnit výzkum a vývoj a zároveň účinně chránit hospodářskou soutěž.
- (3) Nařízení Komise (ES) č. 2659/2000 ze dne 29. listopadu 2000 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o výzkumu a vývoji ⁽²⁾ definuje kategorie dohod o výzkumu a vývoji, které Komise běžně považuje za dohody splňující podmínky stanovené v čl. 101 odst. 3

Smlouvy. Vzhledem k celkově pozitivním zkušenostem s používáním uvedeného nařízení, jehož platnost skončí dne 31. prosince 2010 a k dalším zkušenostem získaným od jeho přijetí je vhodné přijmout nové nařízení o blokových výjimkách.

- (4) Toto nařízení by mělo splňovat oba požadavky na zajištění účinné ochrany hospodářské soutěže a na zajištění přiměřené právní jistoty pro podniky. Plnění těchto cílů by mělo brát v úvahu potřebu v nejvyšší možné míře zjednodušit správní dozor a právní rámec. Do určité úrovně tržních sil lze pro použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy obecně předpokládat, že kladné účinky dohod o výzkumu a vývoji převáží nad všemi zápornými účinky na hospodářskou soutěž.
- (5) Pro použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy formou nařízení není nutné definovat ty vertikální dohody, na které by se mohl vztahovat čl. 101 odst. 1 Smlouvy. Při jednotlivém hodnocení dohod podle čl. 101 odst. 1 Smlouvy je nutné brát zřetel na několik faktorů, a zejména na tržní strukturu na relevantním trhu.
- (6) Dohody o společném provádění výzkumných prací nebo společném vývoji výsledků výzkumu až po fázi průmyslového využití, ale nikoli včetně této fáze, obecně nespádají do působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy. Za určitých okolností, například pokud se strany dohodnou, že nebudou provádět jiný výzkum a vývoj ve stejné oblasti, a tím se vzdají příležitosti získat výhody v hospodářské soutěži nad ostatními stranami, však takové dohody mohou do působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy spadat, a proto by měly být do tohoto nařízení zahrnuty.
- (7) Je třeba omezit výhody výjimky zavedené tímto nařízením na ty dohody, u nichž se lze s dostatečnou jistotou domnívat, že splňují podmínky uvedené v čl. 101 odst. 3 Smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 285, 29.12.1971, s. 46.

⁽²⁾ Úř. věst. L 304, 5.12.2000, s. 7.

(*) S účinkem od 1. prosince 2009 se článek 81 Smlouvy o ES stal článkem 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Oba články jsou ve své podstatě identické. Pro účely tohoto nařízení je v případě potřeby nutné odkazy na článek 101 SFEU chápat jako odkazy na článek 81 Smlouvy o ES. SFEU rovněž zavedla některé terminologické změny jako je nahrazení pojmu „Společenství“ pojmem „Unie“ a „společný trh“ pojmem „vnitřní trh“. Pojmy SFEU se použijí v celém tomto nařízení.

- (8) Je velice pravděpodobné, že budou-li strany přispívat vzájemně se doplňujícími dovednostmi, aktivy a činnostmi, podpoří spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje a v oblasti využívání výsledků technického a hospodářského pokroku. To rovněž zahrnuje situace, kdy jedna strana pouze financuje činnosti v oblasti výzkumu a vývoje uskutečňované jinou stranou.

- (9) Společné využívání výsledků lze považovat za přirozený důsledek společného výzkumu a vývoje. Může nabývat různých forem, například výroby, využívání práv duševního vlastnictví, které podstatným způsobem přispívá k technickému nebo hospodářskému pokroku, nebo uvádění nových výrobků na trh.
- (10) Obecně lze očekávat, že spotřebitelé budou mít ze zvýšeného objemu a efektivit výzkumu a vývoje prospěch prostřednictvím zavádění nových nebo zlepšených výrobků nebo služeb, jejich rychlejšího uvádění na trh nebo snížení cen, které přinesou nové nebo zlepšené technologie nebo postupy.
- (11) Pro zdůvodnění výjimky by se mělo společné využívání týkat výrobků, technologií nebo postupů, pro které je využití výsledků výzkumu a vývoje rozhodující. Všechny strany by se navíc měly v dohodě o výzkumu a vývoji dohodnout, že budou mít všechny plný přístup ke konečným výsledkům společného výzkumu a vývoje, včetně veškerých vzniklých práv na duševní vlastnictví a know-how, pro účely dalšího výzkumu, vývoje a využívání, a to jakmile budou konečné výsledky k dispozici. Přístup k výsledkům by neměl být obecně omezen, pokud jde o využití výsledků pro účely dalšího výzkumu a vývoje. Pokud však strany v souladu s tímto nařízením omezí svá práva na využívání výsledků, zejména pokud se specializují na oblast využívání, může být přístup k výsledkům pro účely využívání příslušným způsobem omezen. Pokud se navíc na výzkumu a vývoji budou účastnit akademické instituce, výzkumné ústavy nebo podniky, které provádějí výzkum a vývoj jako komerční službu, aniž by se aktivně účastnily využívání výsledků, mohou se dohodnout na využívání výsledků výzkumu a vývoje výhradně pro účely dalšího výzkumu. V závislosti na svých schopnostech a obchodních potřebách se mohou strany na spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje účastnit nerovným dílem. Aby tedy bylo možno zohlednit a vynahradit rozdíly v hodnotě a povaze podílů jednotlivých stran, smí dohoda o výzkumu a vývoji využívající toto nařízení stanovit, že jedna strana vynahradí jiné straně získání přístupu k výsledkům pro účely dalšího výzkumu nebo využívání. Tato náhrada by neměla být tak vysoká, aby v přístupu účinně bránila.
- (12) Podobně platí, že tam, kde dohoda o výzkumu a vývoji společné využívání výsledků nestanoví, měly by si strany na základě dohody o výzkumu a vývoji udělit vzájemný přístup k svému dosavadnímu know-how, pokud je nezbytné pro účely využívání výsledků ostatními stranami. Sazby jakýchkoliv účtovaných poplatků by neměly být tak vysoké, aby účinně bránily k přístupu ostatním stranám.
- (13) Výjimka zavedená tímto nařízením by měla být omezena na dohody o výzkumu a vývoji, které podnikům nedávají možnost vyloučení hospodářské soutěže pro podstatnou část příslušných výrobků, služeb nebo technologií. Je nutné vyloučit z blokové výjimky dohody mezi soutěžiteli, jejichž součet podílů na trhu výrobků, služeb nebo technologií, které by se mohly zlepšit nebo by mohly být nahrazeny pomocí výsledků výzkumu a vývoje, v době uzavření dohody přesahuje určitou úroveň. Neznamená to však, že dohody o výzkumu a vývoji buď odpovídají čl. 101 odst. 1 Smlouvy, nebo nesplňují podmínky čl. 101 odst. 3 Smlouvy, je-li překročena prahová hodnota tržního podílu stanovená v tomto nařízení nebo nejsou-li splněny jiné podmínky podle tohoto nařízení. V takových případech je třeba provést individuální posouzení dané dohody o výzkumu a vývoji podle článku 101 Smlouvy.
- (14) Aby bylo zajištěno zachování účinné hospodářské soutěže během společného využívání výsledků, mělo by být určeno ustanovení pro blokovou výjimku, která by se přestala používat, pokud by příliš narostl součet podílů stran na trhu výrobků, služeb nebo technologií vzniklý v důsledku společného výzkumu a vývoje. Výjimka by se měla nadále použít bez ohledu na podíl stran na trhu po určité období po zahájení společného využívání v očekávání stabilizace podílů na trhu, zejména po zavedení zcela nového výrobku, a měla by zaručovat minimální období návratnosti příslušných investic.
- (15) Toto nařízení by nemělo vyjímát dohody obsahující omezení, která nejsou nezbytná k dosažení výše uvedených příznivých účinků dohod o výzkumu a vývoji. V zásadě by dohody obsahující některé druhy závažných omezení hospodářské soutěže, například omezení svobody stran provádět výzkum a vývoj v oblasti, která nesouvisí s dohodou, stanovení cen účtovaných třetím stranám, omezení výroby nebo prodeje a omezení pasivních prodejů smluvních výrobků nebo smluvních technologií na územích vyhrazených jiným stranám nebo zákazníkům vyhrazeným jiným stranám, měly být vyloučeny z výhod výjimky zavedené tímto nařízením, bez ohledu na podíl stran na trhu. V této souvislosti by omezení oblasti použití neměla znamenat omezení výstupu nebo prodeje a neměla by ani zakládat omezení z hlediska území nebo zákazníků.
- (16) Omezení podílu na trhu, výjimka vyloučená pro určité dohody a podmínky stanovené tímto nařízením za obvyklých podmínek zajišťují, že dohody, na které se použije blokova výjimka, neumožní stranám vyloučit hospodářskou soutěž pro podstatnou část příslušných výrobků nebo služeb.

- (17) Nelze vyloučit, že mohou vzniknout účinky uzavření trhu škodlivé pro hospodářskou soutěž, pokud jedna strana financuje několik projektů výzkumu a vývoje prováděných soutěžiteli v souvislosti s týmiž smluvními výrobky nebo smluvními technologiemi, a to zejména, pokud vůči třetím stranám získá výlučné právo na využívání výsledků. Proto by se výhoda plynoucí z tohoto nařízení měla vztahovat na dohody o placeném výzkumu a vývoji pouze tehdy, pokud součet podílů všech stran účastnících se těchto spojených dohod na trhu, to znamená financující strany a všech stran, které výzkum a vývoj provádějí, nepřekračuje 25 %.
- (18) Dohody mezi podniky, které nejsou konkurenčními výrobci výrobků, technologií a postupů, jež by bylo možné zlepšit nebo nahradit pomocí výsledků výzkumu a vývoje, vyloučí účinnou hospodářskou soutěž ve výzkumu a vývoji pouze za výjimečných okolností. Je proto vhodné umožnit, aby takové dohody mohly využívat výjimky stanovené tímto nařízením bez ohledu na podíl na trhu a řešit výjimečné případy odejmutím této výhody.
- (19) Komise může odejmout výhodu plynoucí z tohoto nařízení podle čl. 29 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy⁽¹⁾, pokud v konkrétním případě zjistí, že dohoda, na kterou se vztahuje výjimka podle tohoto nařízení, má účinky, které nejsou slučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy.
- (20) Podle čl. 29 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 může orgán pro hospodářskou soutěž členského státu odejmout výhodu plynoucí z tohoto nařízení na celém území členského státu nebo na jeho části, pokud v konkrétním případě zjistí, že dohoda, na kterou se vztahuje výjimka podle tohoto nařízení, má na celém území členského státu nebo na jeho části účinky, které nejsou slučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy, a pokud má toto území všechny vlastnosti odděleného zeměpisného trhu.
- (21) Výhody plynoucí z tohoto nařízení lze podle článku 29 nařízení (ES) č. 1/2003 odejmout například v případě, že existence dohody o výzkumu a vývoji podstatným způsobem omezuje možnost třetích stran provádět výzkum a vývoj v příslušné oblasti, vzhledem k omezené výzkumné kapacitě dostupné jinde, kde z důvodu konkrétní struktury nabídky sama existence dohody o výzkumu a vývoji podstatným způsobem omezuje přístup třetích stran na trh smluvních výrobků nebo technologií, kde strany bez objektivně oprávněného důvodu nevyužívají výsledky společného výzkumu a vývoje, kde smluvní výrobky nebo technologie nejsou na celém společném trhu nebo jeho podstatné části vystaveny účinné hospodářské soutěži shodných

výrobků, technologií nebo postupů nebo výrobků, které uživatelé považují vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a zamýšlenému použití za rovnocenné nebo kde by existence dohody o výzkumu a vývoji vylučovala účinnou hospodářskou soutěž ve výzkumu a vývoji na určitém trhu.

- (22) Vzhledem k tomu, že jsou dohody o výzkumu a vývoji často dlouhodobé povahy, zejména pokud se spolupráce rozšíří i na využívání výsledků, měla by být doba platnosti tohoto nařízení stanovena na 12 let,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
- a) „dohodou o výzkumu a vývoji“ se rozumí dohoda uzavřená mezi dvěma a více stranami týkající se podmínek, za kterých tyto strany provádějí:
- i) společný výzkum a vývoj smluvních výrobků nebo smluvních technologií a společné využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje,
  - ii) společné využívání výsledků výzkumu a vývoje smluvních výrobků nebo smluvních technologií, společně prováděných podle předchozí dohody mezi stejnými stranami,
  - iii) společný výzkum a vývoj smluvních výrobků nebo smluvních technologií s výjimkou společného využívání výsledků,
  - iv) placený výzkum a vývoj smluvních výrobků nebo smluvních technologií a společné využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje,
  - v) společné využívání výsledků placeného výzkumu a vývoje smluvních výrobků nebo smluvních technologií podle předchozí dohody mezi stejnými stranami, nebo
  - vi) placený výzkum a vývoj smluvních výrobků nebo smluvních technologií s výjimkou společného využívání výsledků;
- b) „dohodou“ se rozumí dohoda, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

- c) „výzkumem a vývojem“ se rozumí získávání know-how, pokud jde o výrobky, technologie nebo postupy, a provádění teoretické analýzy, systematických studií nebo pokusů, včetně pokusné výroby, technických zkoušek výrobků nebo postupů, zřízení nezbytných zařízení a nabývání práv duševního vlastnictví k výsledkům;
- d) „výrobkem“ se rozumí zboží nebo služba, včetně přechodných výrobků nebo služeb a konečných výrobků nebo služeb;
- e) „smluvní technologii“ se rozumí technologie nebo postup vzniklý společným výzkumem a vývojem;
- f) „smluvním výrobkem“ se rozumí výrobek vzniklý společným výzkumem a vývojem nebo vyrobený nebo pořízený za použití smluvních technologií;
- g) „využíváním výsledků“ se rozumí výroba nebo distribuce smluvních výrobků nebo použití smluvních technologií nebo postoupení nebo udělení licence, pokud jde o práva duševního vlastnictví nebo sdělení know-how nutného pro takovou výrobu nebo použití;
- h) „práva duševního vlastnictví“ se rozumí práva duševního vlastnictví, včetně práv průmyslového vlastnictví, autorských práv a práv příbuzných;
- i) „know-how“ se rozumí tajný, podstatný a identifikovaný celek praktických nepatentovaných informací, které jsou výsledkem zkušeností a testování;
- j) slovem „tajné“ se v souvislosti s know-how rozumí, že know-how není obecně známé a snadno dostupné;
- k) slovem „podstatné“ se v souvislosti s know-how rozumí, že know-how obsahuje informace, které jsou důležité a užitečné pro výrobu smluvních výrobků nebo pro použití smluvních technologií;
- l) slovem „identifikované“ se v souvislosti s know-how rozumí, že know-how je popsáno dostatečně obsáhle tak, aby bylo možné ověřit, že splňuje kritéria tajnosti a podstatnosti;
- m) slovem „společně“ se v souvislosti s činnostmi prováděnými na základě dohod o výzkumu a vývoji rozumí činnosti, při kterých je práce:
- i) prováděna společným týmem, organizací nebo podnikem,
  - ii) společně svěřena třetí straně nebo
  - iii) rozdělena mezi strany formou specializace v oblasti výzkumu a vývoji nebo využití;
- n) „specializací v oblasti výzkumu a vývoje“ se rozumí situace, kdy je každá ze stran zapojena do výzkumných a vývojových činností, na něž se dohoda o výzkumu a vývoji vztahuje a strany si rozdělily výzkumné a vývojové práce způsobem, které považují za nejvhodnější; nepatří sem placený výzkum a vývoj;
- o) „specializací v oblasti využívání“ se rozumí situace, kdy si strany mezi sebou rozdělí jednotlivé úkoly, jako je výroba nebo distribuce, nebo si vzájemně uloží omezení ohledně využívání výsledků, jako jsou omezení vztahující se na některá území, zákazníky nebo oblasti využívání; patří sem situace, kdy pouze jedna strana vyrábí a distribuuje smluvní výrobky na základě výlučné licence udělené ostatními stranami;
- p) „placeným výzkumem a vývojem“ se rozumí výzkum a vývoj, který provádí jedna strana a financuje financující strana;
- q) „financující stranou“ se rozumí strana, která financuje placený výzkum a vývoj aniž by sama prováděla výzkumnou činnost;
- r) „soutěžícím podnikem“ se rozumí skutečný nebo potenciální soutěžitel;
- s) „skutečným soutěžitelem“ se rozumí podnik dodávající výrobek, technologii nebo postup, které může na relevantním zeměpisném trhu zlepšit, zastoupit nebo nahradit smluvní výrobek nebo smluvní technologii;
- t) „potenciálním soutěžitelem“ podnik, který by bez dohody o výzkumu a vývoji reálně a nejen pouze hypoteticky jako odezvu na malý, avšak trvalý růst relativních cen pravděpodobně vynaložil nejpozději do tří let další potřebné investice nebo jiné nezbytné náklady na změnu tak, aby nahradil výrobek, technologii nebo postup, jež mohou být na relevantním zeměpisném trhu zlepšeny, zastoupeny nebo nahrazeny smluvním výrobkem nebo smluvní technologií;
- u) „relevantním trhem výrobku“ relevantní trh pro výrobky, které mohou být zlepšeny, zastoupeny nebo nahrazeny smluvními výrobky;
- v) „relevantním trhem technologie“ relevantní trh pro technologie nebo postupy, které mohou být zlepšeny, zastoupeny nebo nahrazeny smluvními technologiemi.
2. Pro účely tohoto nařízení zahrnují pojmy „podnik“ a „strana“ i jejich spojené podniky.

„Spojenými podniky“ se rozumí:

- a) podniky, ve kterých smluvní strana dohody o výzkumu a vývoji, přímo či nepřímo:
  - i) má pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv,
  - ii) má pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů právně zastupujících podnik nebo
  - iii) má právo spravovat záležitosti podniku;
- b) podniky, které mohou přímo či nepřímo vykonávat ve smluvní straně dohody o výzkumu a vývoji práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- c) podniky, ve kterých podnik uvedený v písmenu b) může přímo či nepřímo vykonávat práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- d) podniky, ve kterých může smluvní strana dohody o výzkumu a vývoji spolu s jedním nebo více podniky uvedenými v písmenech a), b) nebo c) nebo ve kterých mohou dva nebo více z posledně uvedených podniků společně vykonávat práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- e) podniky, ve kterých vykonávají práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a) společně:
  - i) smluvní strany dohody o výzkumu a vývoji nebo podniky s nimi spojené uvedené v písmenech a) až d) nebo
  - ii) jedna nebo více stran dohody o výzkumu a vývoji nebo jeden nebo více podniků s nimi spojených uvedených v písmenech a) až d) a jedna nebo více třetích stran.

Článek 2

Výjimka

1. Podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy a podle ustanovení tohoto nařízení se tímto prohlašuje, že se čl. 101 odst. 1 Smlouvy nepoužije na dohody o výzkumu a vývoji.

Tato výjimka se použije v míře, v jaké takové dohody o výzkumu a vývoji obsahují omezení hospodářské soutěže spadající do působnosti čl. 101 odst. 1 Smlouvy.

2. Výjimka stanovená v odstavci 1 se použije na ustanovení obsažená v dohodách o výzkumu a vývoji, která se týkají postoupení nebo udělení licence k právům duševního vlastnictví jedné nebo více stranám nebo subjektu, který strany pověří prováděním společného výzkumu a vývoje, placeného výzkumu a vývoje nebo společného využívání, za předpokladu, že tato ustanovení nepředstavují základní předmět těchto dohod, ale přímo se jich týkají a jsou nezbytná pro jejich provádění.

Článek 3

Podmínky pro udělení výjimky

1. Výjimka stanovená v článku 2 se použije za podmínek uvedených v odstavcích 2 až 5.

2. Dohody o výzkumu a vývoji musí stanovit, že všechny strany mají plný přístup ke konečným výsledkům společného výzkumu a vývoje nebo placeného výzkumu a vývoje, včetně uplatňování všech z něj vyplývajících práv duševního vlastnictví a know-how pro účely dalšího výzkumu a vývoje a využívání, jakmile jsou výsledky k dispozici. Pokud strany omezí svá práva na využívání výsledků v souladu s tímto nařízením, zejména pokud se specializují na oblast využívání, může být přístup k výsledkům pro účely využívání příslušným způsobem omezen. Výzkumné ústavy, akademické instituce nebo podniky, které provádějí výzkum a vývoj jako komerční činnost bez aktivní účasti na využívání výsledků, se kromě toho mohou dohodnout na tom, že využívání svých výsledků omezí na další výzkum. Dohody o výzkumu a vývoji mohou stanovit, že si strany vzájemně vynahradí udělení přístupu k výsledkům pro účely dalšího výzkumu nebo využívání, ale tato náhrada nesmí být tak vysoká, aby účinně přístupu bránila.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, pokud dohoda o výzkumu a vývoji stanoví pouze společný výzkum a vývoj nebo placený výzkum a vývoj, musí tato dohoda o výzkumu a vývoji stanovit, že každé straně musí být udělen přístup k veškerému dosavadnímu know-how ostatních stran nezbytnému pro účely využívání výsledků. Dohody o výzkumu a vývoji mohou stanovit, že si strany vzájemně vynahradí udělení přístupu ke svému dosavadnímu know-how, ale tato náhrada nesmí být tak vysoká, aby účinně přístupu bránila.

4. Každé společné využívání se smí týkat pouze výsledků, které jsou chráněny právy duševního vlastnictví nebo představují know-how a které jsou nezbytné pro výrobu smluvních výrobků nebo pro používání smluvních technologií.

5. Podniky pověřené výrobou smluvních výrobků formou specializace v oblasti využívání musí být povinny plnit objednávky dodávek smluvních výrobků ode všech stran kromě případů, kdy dohody o výzkumu a vývoji stanoví rovněž společnou distribuci ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. m) bodu i) nebo ii) nebo kdy se strany dohodly na tom, že smluvní výrobky smí distribuovat pouze strana, které je vyrábí.

Článek 4

Práh podílu na trhu a doba trvání výjimky

1. Pokud strany nejsou konkurenčními podniky, použije se výjimka stanovená v článku 2 po dobu trvání výzkumu a vývoje. Pokud jsou výsledky společně využívány, výjimka se nadále použije po dobu sedmi let od doby, kdy byly smluvní výrobky nebo smluvní technologie poprvé uvedeny na trh na vnitřním trhu.

2. Pokud jsou dvě nebo více stran konkurenčními podniky, výjimka stanovená v článku 2 se použije po dobu uvedenou v odstavci 1 tohoto článku, pouze pokud v době uzavření dohody o výzkumu a vývoji:

- a) v případě dohod o výzkumu a vývoji uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu i), ii) nebo iii) nepřesahuje součet podílů stran dohody o výzkumu a vývoji na trhu 25 % relevantních trhů výrobku a technologie, nebo
- b) v případě dohod o výzkumu a vývoji uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) bodech iv), v) nebo vi) součet podílů na trhu financující strany a všech stran, s nimiž financující strana uzavřela dohody o výzkumu a vývoji v souvislosti se stejnými smluvními výrobky nebo smluvními technologiemi, nepřesahuje 25 % relevantních trhů výrobku a technologie.

3. Po uplynutí doby uvedené v odstavci 1 se výjimka nadále použije, dokud součet podílů stran na trhu nepřesáhne 25 % relevantních trhů výrobku a technologie.

Článek 5

Tvrdá omezení

Výjimka stanovená v článku 2 se nevztahuje na dohody o výzkumu a vývoji, které přímo nebo nepřímo, samostatně nebo v kombinaci s jinými faktory, jež mohou strany ovlivňovat, mají za cíl něco z následujícího:

- a) omezení svobody smluvních stran provádět výzkum a vývoj nezávisle nebo ve spolupráci s třetími stranami v oblasti, která není spojena s oblastí, které se dohoda o výzkumu a vývoji týká, nebo po dokončení společného výzkumu a vývoje nebo placeného výzkumu a vývoje, v oblasti, které se týká, anebo v související oblasti;

- b) omezení výroby nebo prodeje s výjimkou:

- i) stanovení výrobních cílů v případě, že společné využívání výsledků zahrnuje společnou výrobu smluvních výrobků,
- ii) stanovení prodejních cílů v případě, že společné využívání výsledků zahrnuje společnou distribuci smluvních výrobků nebo společné udělení licence na smluvní technologie ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. m) bodu i) nebo ii),
- iii) praktiky, které představují specializaci v oblasti využívání, a
- iv) omezení svobody stran vyrábět, prodávat, zadávat nebo udělovat licence na výrobky, technologie nebo postupy, které konkurují smluvním výrobkům nebo smluvním technologiím během období, u něhož se strany dohodly na společném využívání výsledků;

- c) stanovení cen při prodeji smluvních výrobků nebo udělování licence na smluvní technologie třetím stranám, s výjimkou stanovení cen účtovaných přímým zákazníkům nebo určování poplatků za udělení licence přímým nabyvatelům v případě, že společné využívání výsledků zahrnuje společnou distribuci smluvních výrobků nebo společné udělování licence na smluvní technologie ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. m) bodu i) nebo ii);

- d) omezení území, na kterém smí strany pasivně prodávat smluvní výrobky nebo udělovat licence na smluvní technologie, s výjimkou požadavku udělovat licenci na výsledky výlučně další straně;

- e) požadavek neprovádět nebo omezit aktivní prodej smluvních výrobků nebo smluvních technologií v rámci území nebo zákazníkům, kteří nebyli stranám výlučně přiděleni formou specializace v oblasti využívání;

- f) požadavek odmítnout uspokojit poptávku od zákazníků nacházejících se na území stran nebo od zákazníků jiným způsobem rozdělených mezi stranami formou specializace v oblasti využívání, kteří by smluvní výrobky uváděli na trh na dalších územích v rámci vnitřního trhu;

- g) požadavek ztížit uživatelům nebo dalším prodejčům získávání smluvních výrobků od jiných prodejců na vnitřním trhu.

Článek 6

Vyloučená omezení

Výjimka stanovená v článku 2 se nepoužije na žádný z následujících závazků obsažených v dohodách o výzkumu a vývoji:

- a) závazek nenapatat po dokončení výzkumu a vývoje platnost práv duševního vlastnictví, která strany mají na vnitřním trhu a která jsou významná pro výzkum a vývoj, nebo po skončení dohody o výzkumu a vývoji platnost práv duševního vlastnictví, která strany mají na vnitřním trhu a která chrání výsledky výzkumu a vývoje, aniž by byla ovlivněna možnost stanovit ukončení dohody o výzkumu a vývoji v případě, že jedna ze stran napadne platnost takových práv duševního vlastnictví;
- b) závazek neposkytovat licence třetím stranám na výrobu smluvních výrobků nebo používat smluvní technologie, pokud je dohodou o výzkumu a vývoji stanoveno využívání výsledků společného výzkumu a vývoje nebo placeného výzkumu a vývoje alespoň jednou ze stran a pokud k tomu dochází na vnitřním trhu vzhledem ke třetím stranám.

Článek 7**Použití prahu podílu na trhu**

Pro uplatňování prahu podílu na trhu stanoveného v článku 4 se použijí tato pravidla:

- a) podíl na trhu se vypočítá na základě hodnoty prodeje na trhu; pokud nejsou údaje o prodeji na trhu k dispozici, lze ke stanovení podílu jednotlivých stran na trhu použít odhady odvozené od jiných spolehlivých informací o trhu včetně objemu prodeje na trhu;
- b) podíl na trhu se vypočítá na základě údajů týkajících se předchozího kalendářního roku;
- c) podíl na trhu podniků uvedených v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci písm. e) se rozdělí stejným dílem mezi podniky mající práva a pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2 druhém pododstavci písm. a);
- d) pokud podíl na trhu uvedený v čl. 4 odst. 3 zpočátku nepřesahuje 25 %, ale následně vzroste nad tuto hranici, aniž by překročil 30 %, použije se výjimka stanovená v článku 2 po období dvou po sobě následujících kalendářních let od roku, kdy byl práh 25 % překročen poprvé;

- e) pokud podíl na trhu uvedený v čl. 4 odst. 3 zpočátku nepřesahuje 25 %, ale následně vzroste nad 30 %, použije se výjimka stanovená v článku 2 po období jednoho kalendářního roku od roku, kdy byl práh 30 % překročen poprvé;
- f) výhody podle písmen d) a e) nelze kombinovat tak, aby přesáhly období dvou kalendářních let.

Článek 8**Přechodné období**

Zákaz stanovený v čl. 101 odst. 1 Smlouvy se v období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012 nevztahuje na dohody již platné dne 31. prosince 2010 a které nesplňují podmínky pro výjimku podle tohoto nařízení, ale které splňují podmínky pro výjimku podle nařízení (ES) č. 2659/2000.

Článek 9**Doba platnosti**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2011.

Jeho platnost skončí dne 31. prosince 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. prosince 2010.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda